

Збирка на ликовни и литературни творби
од конкурси за ученици од основното и
средното образование по повод Денот на
осигурување – 1 ноември

АГЕНЦИЈА ЗА
СУПЕРВИЗИЈА НА
ОСИГУРУВАЊЕ

Агенцијата за супервизија на осигурување го одбележува Први ноември како Ден на осигурувањето, Долгогодишна традиција која е исполнета со бројни активности за зголемување на свесноста за важноста од осигурувањето. Целта е да се подигне финансиската писменост, особено во делот на запознавање и искористување на полисите за животно и неживотно осигурување

Агенцијата за супервизија на осигурувањето (АСО) е независно регулаторно тело кое го регулира пазарот за осигурување, врши надзор над работата на осигурителните друштва, се грижи за заштита на правата на осигурениците и придонесува за финансиска едукација на населението.

АГЕНЦИЈА ЗА
СУПЕРВИЗИЈА НА
ОСИГУРУВАЊЕ

2020

Алек Антевски

Ема Цветкова

Андреј Стојанов
Цртеж осигурување

Полисата за осигурување е моја инвестиција

Кога си дете сонуваш често,
и иднината ја кроиш вешто.
За роденден посакуваш велосипед, таблет или патување,
знаејќи дека со осигурителна полиса си чекор пред секое изненадување.

Заштедата ја тргаш на страна,
бидејќи да си возрасен неизвесно стана.
Сигурноста ни е водилка славна,
а полисата за осигурување е моја инвестиција главна.

Ризици има на секое поле,
на тротинет, во школо или на море.
Прифати ги и инвестирај мудро,
бидејќи осигурувањето е твоето сидро.

Учи, надоградувај се и планирај,
а своите приоритети рангирај,
под еден здрава храна, фудбал е на бројче шесто,
но за осигурителна полиса секогаш да има место.

2020

Лука Богдановски

Полисата за осигурување е моја инвестиција

Сите ние децата имаме по некој сон,
голем и тежок колку еден слон,
да бидеме кошаркари ил фудбалери славни,
јутубери или програмери главни.
Тие соништа можат да се остварат лесно,
ако штедиме пари чесно.

Во полиса за осигурување ќе ги вложиш
и за неколку години дупло ќе ги помножиш.

Штом полиса од незгода имаш,
помош цела година ти ќе примаш,
ако паднеш и повредиш рака,
за полесно да ти мине таа мака.

Животот е непредвидлив
понекогаш розев, понекогаш сив,
не знаеш каква опасност те демне тебе,
затоа осигурај се и заштити се себе.

Ајде сега слушнете ме вие другари:
за полиса штедете пари,
осигурувањето е решение паметно,
за поубава иднина и образование квалитетно.

Дебора Анастасова

Полисата за осигурување е моја инвестиција

Еден убав и весел летен ден,
за моето семејство посебен,
на пат тргнавме, среќни и насмеани,
на летување заминавме, распеани.
Сонцето топло не грееше,
брат ми од радост со очи не милуваше,
хармонија и мир во автомобилот владееше,
„среќен пат“ на автопатот пишуваше.

Но, наеднаш падна мрак,
го снеса сончевиот зрак.
и одеднаш „бум, трес“ се слушна,
а брат ми преплашен, силно ме гушна.
Несреќа се случи страшна,
автомобил друг во нас се мавна.
За среќа, сите бевме неповредени и здрави,
но од сообраќајката, радоста ни сплавна.
Уплашени и расплакани бевме ние,
за автомобилот што удрен и оштетен беше,
а тогаш го слушнав тато како рече:

„Насмевнете се деца, солза нека не ви тече!
Штом сме сите добри ние,
за друго не мислете вие!
Добра инвестиција имам јас,
во оваа несреќа за наш вистински спас.
Осигурителна полиса имам во рака,
автомобилот на поправка го праќам!
Штом сте вие добри, немајте грижи,
Осигурителната полиса, за автомобилот ќе се погрижи“!
„Убава инвестиција си направил татичко“ – викнав на глас,
и со насмевка продолжив, ете, за автомобилот наш вистински спас!
Па, си го продолживме летувањето, среќни и насмени,
здрави, весели и распеани.

Димитар
Цветаноски

2020

Костанца
Билбиловска

Животот е полн со изненадувања

Очај беше преблаг збор со кој би се опишало она што го чувствуваше. Верче додека несмасно се обидуваше да ја исчешла својата долга коса со боја на мед.

Се погледна во старинското огледало со сребрена рамка, подарок од баба ѝ, и тешко воздивна. Скоро да беше готова. Сидниот часовник покажуваше 9 часот наутро. Уште еднаш помина со раката низ сјајната и мека коса и стави малку сјај на усните кои се искривија во нешто што требаше да наликува на насмевка, но од болката која ја почувствува во левата рака, тоа беше само една болна гримаса.

Поминаа веќе два месеца од немилиот настан, настан кој го промени нејзиниот живот засекогаш. Иако беше благодарна што остана жива и без некои сериозни последици по нејзиниот живот и здравје, сепак сообраќајната несреќа, која ја доживеа додека со велосипед поминуваше на пешачки, остави длабоки траги врз квалитетот на нејзиниот живот, но и на нејзината финансиска ситуација. Таа имаше скршеници на ногата и раката и требаше да лежи во болница. Трошоците за болничкото лекување, за лековите и потребната рехабилитација за нејзиното оздравување беа огромни. Тоа беа непланирани трошоци кои Верче и нејзините не можеа да ги покријат. Студиите, киријата, сметките, сето тоа беше премногу за нивниот семеен буџет. Попусто се обвинуваше себе си, што ете не се осигура и таа како нејзините другарки, кога дојде агентот за осигурување од осигурителната компанија на факултет и им нудеше низа поволности за студенти. Во ушите ѝ одсвонуваа неговите зборови. Не го свати сериозно неговиот совет дека не знаеме што може да ни донесе денот, а за да се чувствуваме побезбедно секогаш е пожелно да бидеме заштитени со осигурување кое наместо нас ќе се погрижи за сè. Ех, да е сега тука, па да му каже колку само беше во право и колку се каеше што не го послуша!

Само што тргна да излезе, кога го слушна свончето како засвони.

-Доаѓам-викна, попат земајќи си го ранецот и палтото. Денес ја очекуваше напорен ден и требаше да побрза. Требаше да бара работа...

Ја отвори влезната врата и го здогледа старото и уморно лице на чичко Томо, маалскиот поштар.

-Добар ден, чичко Томо-го поздрави таа и со прашален поглед чекаше да види што е тоа што чичко Томо ќе ѝ го даде.

-Како си денес дете? - праша тој место поздрав.

-Имам нешто за тебе-продолжи без да го слушне одговорот и ѝ подаде едно пливо.

Верче се заблагодари, го зеде пликото и влезе внатре загрижена.

- Уште една сметка за плаќање-си помисли и тешко воздивна.

Полека го отвори белото пливо и додека го читаше напишаното, нејзиното лице од минута во минута се разведруваше, за на крај целото лице да ѝ го украси една прекрасна насмевка.

На крај погледна нагоре, го стави листот на градите и со тивок глас прошепоти:

-Спасени сме!

Веднаш им се јави на нејзините и им кажа дека штотуку од осигурителната компанија каде било осигурано возилото на возачот кој ја предизвика сообраќајната незгода, стигна писмо со кое ја известуваат дека доколку ги достави потребните документи за болничките трошоци, лекувањето и лекарското уверение за повредите како и за се останато ќе ѝ биде исплатена оштета. Осигурителната компанија како резултат на полисата за автоодговорност ја превзела обврската да се погрижи за оштетените во незгодата.

На радоста ѝ немаше крај! Колку само беше убаво чувството да знаеш дека постои некој кој ќе се погрижи за сè. Баш онака како што ѝ кажа агентот од осигурителната компанија.

Само што помисли на него, Верче се присети што си вети на себе. Ја побара неговата визит-карта која ја чуваше некаде во фиоката од работната маса и веднаш му се јави на телефон да закаже средба за да се осигура со некоја од полисите на компанијата за осигурување и да му се заблагодари што ѝ покажа што всушност во вистинска смисла значи осигурувањето.

2020

Татјана Јовановска

Животот е полн со изненадувања, осигурувањето е моја финансиска безбедност и заштита

Студено октомвриско утро во мојот град. Прв ден од есента со ниски температури. Маглата го покрила Водно, а јас ги отворам очите во топлата постела и загреаната просторија. Убава се чувствувам додека го започнувам оваа утро во сигурноста на мојот дом. И додека така сонлива подготвувам чај од мајчина душичка, погледот ми патува низ прозорецот во соседниот двор. Таму завиена во црnilo од пепел, со разрушена сидови како градба од коцки, стои куќата на нашите соседи. Останал осамен само ојакот како нем сведок за домот кој до пред некој ден беше исполнет со џагор, смеа и цветови како украс на секој прозорец. За миг огнот ја проголта сета таа хармонија и остави зад себе само рушевини, тага и однесе еден човечки живот. Семејството се згрижи кај роднини, а куќата остана сама, осамена, напуштена и денес завиена во есенска магла. Со уништена покуќнина, изгорена облека, изгубени лични работи, од пламенот проголтани спомени, прерано загубен член од семејството, животот им се смени во најмалиот дел од времето. Потоа институции, хуманитарните организации и луѓе, се активираа да се најде начин за да се помогне. Иако времето не може да се победи, животот што се изгуби да се врати, стравот да се заборави, сепак ќе беше полесно ако домот беше осигуран. Ќе се надокнадеше материјаната загуба и семејството ќе можеше бргу да се врати на своето.

Секој од нас треба да е свесен за реалните придобивки од осигурувањето. Во современиот начин на живеење и воопшто функционирање на секоја индивидуа неизвесноста и ризикот се постојани придружници. Се чини дека едукација, кампања и запознавање на населението никогаш нема да бидат доволни.

Што се однесува до нас децата и младите, сметам дека воопшто не се посветува доволно внимание на образованието на тема осигурување. Освен праксата со која на почетокот на секоја учебна година, родителите на доброволна основа не пријавуваат за осигурување, училишните активности во оваа област тука застануваат. Ретко на неког од нас ќе му го привлече вниманието патничкото осигурување кога одиме на годишен одмор надвор од државата или нешто подобро ќе ја загледаме полисата за осигурување кога сме патувале сами преку граница, но само затоа што истата е неопходна. Во домот може и нешто ќе научеме кога во поделни семејства, за жал не во сите, се разговара за осигурување на домот, на автомобилот, на животот, патничко осигурување, на земјоделските култури, стоката, машините или приносите од есенската реколта. Но и тогаш, повторно за жал, многу повеќе се дискутира колку трошоците за осигурување го чинат и оптеретуваат домашниот буџет, а многу помалку или воопшто не за придобивките и сигурноста што склученото осигурување ги носи. Затоа сум убедена во неопходноста од приближување на осигурувањето до генерациите на кои светот останува. Потребата за развојот на свеста за осигурувањето на најмладите членови на нашето општество треба да е задача како на образовните, така и на економските и финансиските институции, истовремено.

Повеќе од неопходно е идните носители на општествената одговорност, навремено да се запознаат со осигурувањето како начин на управување со ризик, што пред се значи намалување на загубите, без разлика дали се работи за материјални или финансиски. Да можеме да разбереме дека осигурувањето е пренесување на ризикот од поединец или семејство на друштвото за осигурување, се со цел да се споделат последиците ако настане штета, помеѓу сите членовите на тоа друштво. Особено е важно да се знае фактот дека со осигурувањето се избегнува и ублажува неизвесноста. Се овозможува управување со ризикот и постои можност сами да ги планираме видовите на осигурувањето.

Многу е важно да научиме за карактеристиките на полисата за осигурување и сите суштински податоци кои таа треба да ги содржи, како би научиле правилно да ги користиме за нашите потреби. Секако, младите генерации би ги сватиле предноста од поседување на полиса за осигурување со што би го разбрале и самиот процес.

Со тек на времето ќе станеме свесни за можностите кои ни дозволуваат подобра заштита на добрата, ресурсите и вложувањата кои ги правиме секојдневно. Така и нашиот ангажман би бил попродуктивен, знаејќи дека напорот кој го вложуваме, и покрај секојдневните изненадувања и неизвесности, сепак би бил добро заштитен и осигуран.

Во многу области од секојдневниот среќаваме примери каде осигурувањето се покажало како вистинаска одлука. Си сеќавам на случајот кога заради големо невреме со град, дедо ми го изгуби целиот род на лозовите насади. Дождот ги поплави лозниците, а градот го уништи родот. Минатата година кога татко ми ме носеше на моите спортски активности се случи верижен судар и за среќа настрада само нашето возило. Но, се помина многу полесно затоа што и во двата случаи во семејството имавме полиса за осигурување. Дури и кога чичко ми ја повреди ногата на скијање, доби надокната од осигурителната компанија.

Осигурувањето е потреба во современиот начин на живот. Секако со тоа се зголемува и финансиската писменост и едукација на населението, со што се развива довербата во осигурителните компании и државните институции. Се подига свеста за ризиците кои постојат на секаде околу нас и секако се разбира неопходноста од осигурувањето. Со зголемувањето на интересот и склучувањето на полисите за осигурување би се подобрила финансиската благосостојба пред се на поединци, а потоа и на општеството. Со тоа луѓето би ја сватиле важноста на осигурувањето и би донеле вистински одлуки кога ќе се јави потреба за истото. Секако напорите на луѓето од ова област би донеле позначајни резултати ако за свои таргет групи ги постават и училишни клупи.

Нема да згрешам ако осигурувањето го поврзам со остварувањето на сонштата за иднината, желбите и залагањата секој живот да биде подобар и поквалитетен. Оттука сечија иднина би била посигурна ако имаме партнер на кој ќе му веруваме и со кој би го поделиле ризикот кој не следи на секој чекор. Довербата е клучен момент за одлуката на кого ќе му го довериме осигурувањето.

Со подадена рака која значи посигура иднина, осигурувањето би ги направило пореални сонштата на секој од нас, а кога ќе се случи некоја непријатна случка во нашиот живот товарот е полесен кога има со кој да се подели.

Маглата го напушти утрото и Сонце го прегрна денот. Се е подобро кога имаме на кого да се потпреме. Кога не сме сами и во лошо и во добро. Тогаш и тежината на тагата ја споделуваме, а на среќата заеднички и се радуваме.

2020

Магдалена
Алексовска

ЖИВОТОТ Е ПОЛН СО ИЗЕНАДУВАЊА, ОСИГУРУВАЊЕТО Е МОЈА ФИНАНСИСКА БЕЗБЕДНОСТ И ЗАШТИТА

До пред некоја година, имав многу малку знаење за тоа како моите родители ја заработуваат својата плата, како ги трошат денарите и зошто речиси секој ден меѓу себе си велеле, како ќе го поминеме месецот, или, не ни стигаат парите од први до први. Единствено ме интересираше, кога ќе излегуваа за на училиште или пак во вечерните часови со своите другарки и другари, да побарам некој денар од родителите, за ужинка или пак за некое сокче во некое кафе. Тогаш не ме интересираше дали тие имаат или немаат да ми дадат.

Како што растев, се повеќе ме интересираше функцијата на денарот, неговата куповна моќ, неговиот однос кон другите светски валути, и уште повеќе, зошто вработените во мојата земја заработуваат многу помалку од другите граѓани во Европските земји. Во училиштето, не можев да добијам одговор на овие прашања, татко ми се обиде да ми објасни, но, залудно, јас не можев ниту тогаш, ниту сега да ги разберам сите тие економски и финансиски поими, кои играат големо влијание во животот на сите поединци во едно општество. Се надевам дека во наредниот период, до крајот на моето средно образование, колку толку ќе успеам да разберам што се парите, како се заработуваат, како се штедат, и како можам јас, кога ќе станам возрасна, да се осигурам од некои несакани случки кои може животот да ми ги приреди. Затоа што, животот е непредвидлив и единствен, во мојата иднина ќе се случуваат и добри и лоши работи, па затоа сакав да откријам дали има некој механизам кој може да ме заштити од несаканите работи, кои животот може да ми ги приреди.

Одговорот самиот ми се наметна една вечер кога на телевизиските екрани видов реклама за една од нашите многубројни осигурителни компании. Спикерот, со длабок баритон глас најавуваше, „На секој човек најважна му е грижата неговите најблиски да бидат сигурни и здрави. Затоа, немојте да размислувате, заштитете се себе си и својата фамилија со полисите за животно и и неживотно осигурување“

Тоа ме поттикна да појдам до мајката на една моја другарка која работи токму во една осигурителна компанија во мојот град. Сакав, што се вели,

од прва рака да дознам што е тоа осигурување и зошто е тоа толку важно. Поминав речиси цел ден со неа, на нејзиното работно место, и кога излегов од нејзината канцеларија, многу работи ми станаа јасни. Што вели дедо ми, како бел ден.

Светот во кој живееме е полн со неизвесности и ризици. Поединци, семејства, деловни активности, имоти и средства се изложени на различни видови и нивоа на ризици. Овие вклучуваат ризик од загуби на живот, здравје, средства, имот, итн. Иако не е секогаш можно да се спречат несаканите настани, финансискиот свет разви производи што ги штитат поединците и деловните субјекти од ваквите загуби со тоа што ги компензираат со финансиски средства. Осигурувањето е финансиски производ што ја намалува или елиминира цената на загубата или ефектот на загуба предизвикана од различни видови ризици.

Концептот на осигурување е многу едноставен за разбирање. Плаќате месечна или годишна претплата на осигурителната компанија за да ги осигурате вашиот живот, здравје, возило, имот итн. За одреден период. За возврат, осигурителот плаќа за финансиската штета во случај на каква било штета на осигуреното лице или предмет.

Значи, го пренесувате ризикот од финансиска загуба што може да ја доживеете како резултат на несигурноста на животот на осигурителна компанија за одредена сума на пари. На пример, ако доживеете сообраќајна несреќа и треба да бидете хоспитализирани, вашата полиса за здравствено осигурување ќе ги покрие медицинските трошоци за вашето лекување. И, вашето осигурување за автомобил ќе плати за штетите на вашиот автомобил. Во меѓувреме, не дај боже, ако умрете за време на несреќата, вашето семејство ќе добие паушална сума за вашето осигурување.

Од уметност до домашни миленици, постои осигурување достапно за повеќе работи, и секој од нас треба да го искористи осигурувањето според своите потреби и приоритети. Но, постојат три вида на осигурување кои се најсуштински.

Честопати ние, луѓето бегаме од купување осигурување, размислувајќи зошто треба да купам животно или здравствено осигурување кога сум млада и здрава личност? Или, зошто ми треба осигурување за мојот автомобил, кога, имам добри возачки способности?

Но, наспроти ваквите размислувања, колку и да сме здрави или колку добро се снаоѓаме финансиски или колку добар возач сме, на сите ни треба осигурување. Ова е едноставно затоа што осигурувањето делува како заштитна мрежа што финансиски не штити нас и нашето семејство кога ќе се случи нешто непредвидливо а нашите финансии не се доволни.

Повеќето луѓе сметаат дека осигурувањето е непотребен трошок. Причината е што се чувствуваме сигурни за нашата иднина и нашата способност да се справиме со невидени околности. Но, постои огромна разлика помеѓу нашата согледана способност и реалноста. На пример, неколку години заштеда може да исчезне во случај на итна медицинска помош. Тоа е само еден пример.

Затоа, најважно е, секој од нас да ја препознае вредноста на осигурувањето, бидејќи во случај на незгода, неповолност и тешки моменти не можеме се да надоместиме од материјалната вредност, дати на домот, имотот или возилото.

Зошто е важно осигурувањето? Тоа е заштита за нас и нашето семејство. Исто така ни го намалува стресот и nervozata за време на тешки моменти, зошто ќе имаме финансиска сигурност и мир во душата.

Трите најважни осигурувања се:

Осигурување на живот:

Животното осигурување финансиски го штити нашето семејство во случај на предвремена смрт. Се плаќа редовна премија на осигурителната компанија за одреден број години. За возврат, осигурителната компанија плаќа осигурена сума на нашето семејство ако родителот почине за време додека трае полисата.

Здравствено осигурување

Здравствено осигурување е начин да се осигурате дека вие и вашето семејство ќе добиете најдобра медицинска нега без да се грижите за трошоците.

Осигурување од одговорност:

Таквото осигурување се користи за осигурување на имот, автомобили, деловни активности, итн. При купување осигурување од одговорност -

како осигурување од автомобил, осигурување од дом, деловно осигурување, во случај на каква било штета на осигурениот предмет или имот за време на мандатот на полисата, осигурителната компанија финансиски ќе му надомести на сопственикот на осигурителот.

За жал, во најголем број случаи, непредвидливите настани не можат да се избегнат, меѓутоа доколку имаме склучено осигурување, може да се намалат и ублажат штетните финансиски последици.

Би завршила со двата клучни зборови поврзани со осигурувањето, а тоа се иднината и безбедноста - „побезбедна иднина“. Останува на изборот на поединецот, прилагоден на неговите или нејзините способности со оглед на неговиот приход, кон оние за кои се грижиме, кон нас самите и во контекст на нашиот однос кон парите.

Сара Цветкова

Елизабета Каревска

Маслак Динел

Николина Ѓуровска

2020

Сара Ристовска

Нивотно осигурување

Ѓорѓи Димитровски

Што мислам за осигурување на домот и семејството

Топол дом
среќно семејство -
сонот на секое дете!

Лоши времиња најдов
сега веќе се е поинаку
црното е бело,
а белото е црно!

Секое среќно семејство,
и секој топол дом
се како крап без круна,
без своето осигурување,
без својата потпора!

Детското лице насмеано
приказната со среќен крај
за нивва,
зошто има кој
злото да го ублажи
и во тешките митови
насмевка да прунуи!

Осигурувањето е круна
на главата на секое семејство!

Што значи за мене осигурувањето на домот и семејството

За мисли без грижи и подобра иднина
осигурувањето е прилика добра,
и чекори напред да се избегне небиднина
на брза и турблентна животна творба.

Со пари се плаќа, но само добро да се враќа,
да се осигура што побрзо домот,
не дај Боже да дојде проблем силен
навреме да биде заштитен и кровот.

Вредни работи има секој во домот свој
и во собниот агол по некој спомен се крие,
одлука вистинска – преку ноќ не се крои,
за ваква дума не се спие.

За секој да биде со глава мирна,
лично осигурување не беспотребно се нуди,
дојде време, трубата свирна
за ризик несакан човек да се буди.

Оговорност, стручност, совесност, транспарентност
осигурителни за семејството компании се тие,
во случај на несреќа помош брзо да дава
ете го соседот потписот го става, чекор до нив-тука сме и ние.

Осигурувањето е шанса, за благосостојба без мака
при неволја, потпора да се најде
во несигурноста на човек да се подаде рака
пријателот верен да се пронајде.

Треба ли да мислам

- не ми треба

Треба ли да мислам

- па, добро може нема да се случи

Треба ли да мислам

- ако се случи, тогаш ќе барам решение?

Сигурна ли сум јас?

Мојот дом?

Семејство?

И се што ми е вредно?

Несигурно, тешко време.

Несреќи и неволји насекаде

Може да бидам и јас

Мојот дом и имот.

Може ли да биде секој од нас?

Да чекаме да се случи-

па да бараме решение!?

Решението го имаме тука и сега

Осигурувањето ти подава рака

за сигурен живот без ризик и мака!

Јована Николовска

Што значи за мене осигурувањето на домот и семејството?

Животот има смисла
кога со мене полисо си ти,
за утре кога мислам
полесно е кога сме осигурани.

За семејството и домот,
велат е за иднината
за во душата мир
излез од темнината.

Животот е рулет,
тркало и скалило
денес си на небото
утре си во бунило.

Осигурај се себе си
својот дом, најмилиите
заборави на неспокој
биди со најсилните.

Полисата е гаранција
за спокој во иднината
чувар на доброто
за сонце во утрешнината.

Анѓела Караџова

“ШТО ЗНАЧИ ЗА МЕНЕ ОСИГУРУВАЊЕТО НА ДОМОТ И СЕМЕЈСТВОТО?”

Домот е наша инвестиција,
а осигурувањето нека ни биде традиција.

Намалете ги ризиците веднаш
заштитете го домот засекогаш.

Семејството е наша креација,
а осигурувањето нека ни биде традиција.

Чувајте го од секакви опасности
не ги заборавајте вашите одговорности.

Осигурете ги вашите предизвици,
намалете ги семејните и финансиски губитоци.

Грижете се за вашата безбедност
тоа нека ви претставува активност.

Заштитете ги вашите вредности
и со осигурувањето добијте предности.

Осигурајте ја вашата иднината еднаш
и бидете спокојни секогаш.

Ања Јонева

Инес Волкановска

Деана Велковска

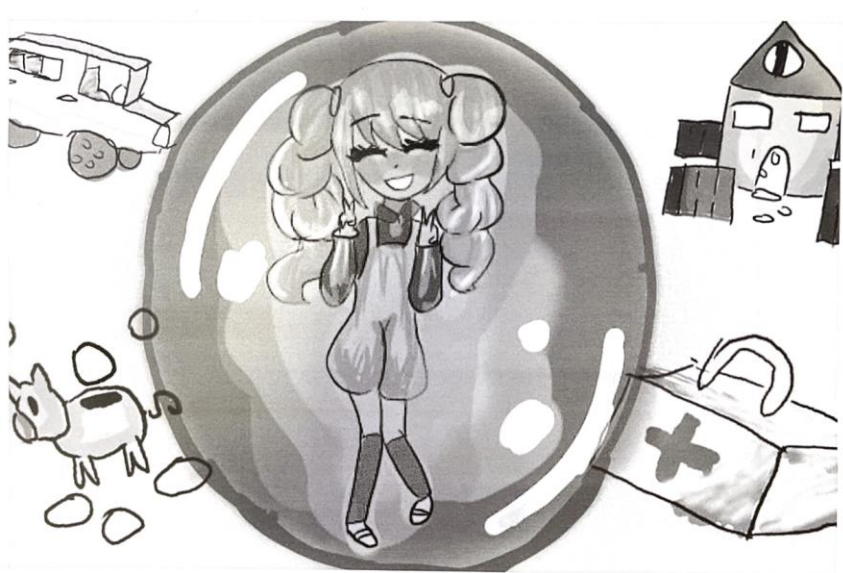
Дорант Салихи

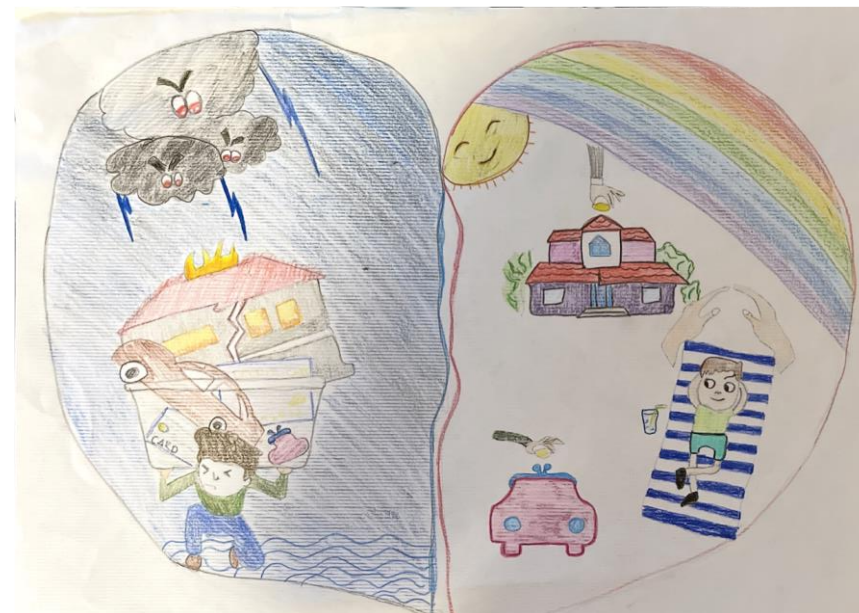
Марио Ангелевски

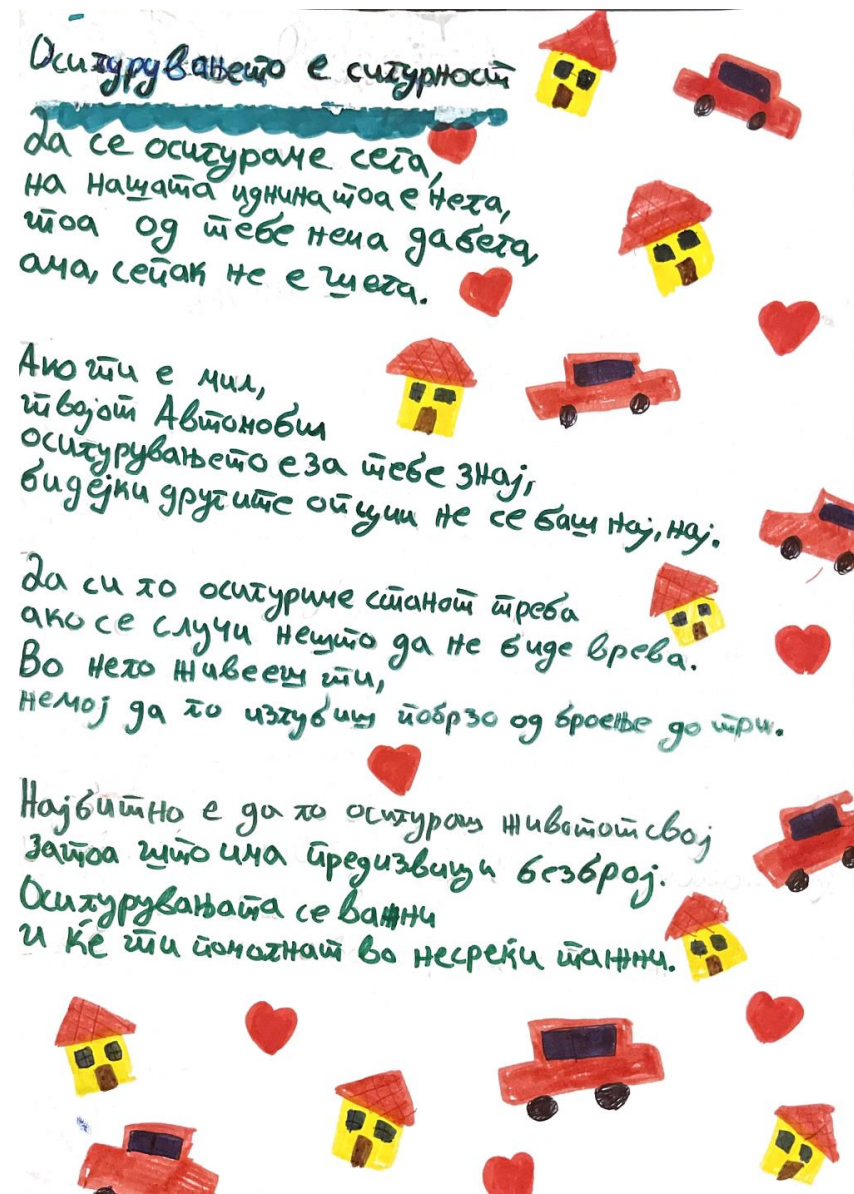
Габи Давкова

Лана Пемпечка

Лела Јонузи

Душан Китаноски

ОСИГУРУВАЊЕТО Е МОЕ МОТО

Од дамина па до денес
сигурноста е број еден
правило што не води,
принцип многу вреден.

Осигурувањето се грижи
за сигурноста наша
за здравјето, имотот, домот,
мирен да ни биде сонот.

Во светот полн со бури
и со многу ризици
осигурувањето се справува
со сите предизвици.

При несреќа или болест
кога човек има мака
осигурувањето е тука
да подаде рака.

Огромна е поддршка
во состојба тешка,
инвестиција мудра,
стратегија без грешка.

Осигурувањето е мое мото,
тоа е вистината,
најсигурен е избор-
влог за иднината.

Благојче Ристески

Осигурувањето и јас

Осигурувањето и јас, тоа е приказна мила, долга, стара
ние сме добри пријатели, едниот другиот секогаш го бара.
Го запознав одамна, во прво одделение, тоа непознато другарче
учителката го посла пред мене новото неразбирливо зборче.
Го објасни потем со неколку топли, најубави збора,
кои сè уште во сеќавањето душава ми ја горат:

„Осигурување деца мили - тоа е грижење, чување, бдење,
над вашите насмевки, солзи, среќа, здравје и живот.“
В миг си замислив заштитници диновски силни
што ме следат како добри сенки и ми го вардат здивот.

Го однесов завиткан в срце со трчање зборот дома,
а таму тато и мама ми го направија од пријател - брат
осигурувањето ќе ти го осветли секој момент и животен кат
осигурувањето – е саќање душо, љубов родителска чиста
паричка вложена за безбедноста сегде да ти биде иста.

Денес осигуран ученик сум јас и осигурани сме дома сите,
и дедо и баба, на цела фамилија спокојни ни се дните.
Домот ни е осигуран од поплави, пожари, дефекти, незгоди разни
сè и сешто може да се случи, да не останеме со раце празни.

Тато го осигура автомобилот, а дедо лозјето старо
па помалку ни е страв од невреме, град или суша,
убаво е кога има кој да смири растреперена душа.
Врвевте несреќи и катастрофи подалеку од нас, по својот пат
осигурувањето е чуварот во злодоба прв што ќе ни помогне
тоа е нашиот најдобар пријател, сосед и брат.

Јордан Стојаноски

ТЕМА: „ОСИГУРУВАЊЕТО И ЈАС“

МОЛЊА СЕКНА, УДРИ ГРОМ
КУКАТА ЈА СТОРИ ЛОМ
СЕ ЗАПАЛИ ДОМОТ НАШ,
ОГАНОТ ГО ГОЛТНА В ЧАС.

ПРСТИ КРШИ БАБА СТАРА
МАМА ПУШТА ТАЖЕН ГЛАС
ДЕДО ОФКА, ПОМОШ БАРА,
ДАЛИ ИМА ЗА НАС СПАС?

ГЛАВА ГОРЕ, ИМА СПАС!
СЕ ПРОВИКНА ТАТО В ЧАС:
ОД ПЛАЧЕЊЕ НЕМА ФАЈДЕ
РЕШЕНИЕ ЌЕ СЕ НАЈДЕ.

НЕ БИДИ НА ТАГА ПЛЕН
ОСИГУРАН Е ДОМОТ НАШ
ВО СЕМЕЈСТВО СЕКОЈ ЧЛЕН
И ИМОТ НА СИТЕ ВАС!

Ѓорѓи Димовски

ОСИГУРУВАЊЕТО И ЈАС

ОД КАМЕН СЕ СОПНАВ
ПА НА ЗЕМЈА ТРОПНАВ.
И РАКА СИ СВИТКАВ
АХ, КОЛКУ ЛИ ВИКАВ!

ВО ИГРАТА ЛУДА
СЕ СЛУЧУВААТ ЧУДА,
ДАЛ НЕКОЈ ЌЕ ПАДНЕ
ИЛИ ДРУГ ЌЕ ГО ГРАБНЕ.

НО НИЕ СМЕ ДЕЦА
СЕ СЛУЧУВААТ ТАКВИ ГРЕШКИ
НО ОСИГУРУВАЊЕТО НИ ПРАВИ
ТИЕ ДА НЕ СЕ ТЕШКИ.

Шехадије Сејди

Осигурувањето и јас

Осигурувањето другари

не е нешто безвредно

се плаќа со пари

ама за нешто вредно.

Децата во училиште

се осигуруваат

ако се повредат

да се лекуваат.

Јас секоја година

се осигурувам

по 100 денари

да се наградувам.

Ева Анастасовска

Осигурувањето и јас

Мама и тато работат,

јас учам.

Ми направиле полиса која

вклучува животно осигурување

и тоа е вистинскиот извор

така велат мама и тато

јас сум среќно дете,

имаам среќно детство исполнето

со игри, радост и смеј.

Животот е полн со изненадувања

Очај беше преблаг збор со кој би се опишало она што го чувствуваше Верче додека несмислено се обидувааше да ја исчешла својата долга коса со боја на мед. Се погледна во старинското огледало со сребрена рамка, подарок од баба ѝ, и тешко воздивна. Скоро да беше готова. Сидниот часовник покажуваше 9 часот наутро. Уште еднаш помина со раката низ сјајната и мека коса и стави малку сјај на усните кои се искривија во нешто што требаше да наликува на насмевка, но од болката која ја почувствува во левата рака, тоа беше само една болна гримаса.

Поминаа веќе два месеца од немилиот настан, настан кој го промени нејзиниот живот засекогаш. Иако беше благодарна што остана жива и без некои сериозни последици по нејзиниот живот и здравје, сепак сообраќајната несреќа, која ја доживеа додека со велосипед поминуваше на пешачки, остави длабоки траги врз квалитетот на нејзиниот живот, но и на нејзината финансиска ситуација. Таа имаше скршеници на ногата и раката и требаше да лежи во болница. Трошоците за болничкото лекување, за лековите и потребната рехабилитација за нејзиното здравување беа огромни. Тоа беа непланирани трошоци кои Верче и нејзините не можеа да ги покријат. Студиите, киријата, сметките, сето тоа беше премногу за нивниот семеен буџет. Попусто се обвинуваше себе си, што ете не се осигура и таа како нејзините другарки, кога дојде агентот за осигурување од осигурителната компанија на факултет и им нудеше низа поволности за студенти. Во ушите ѝ одсвонуваша неговите зборови. Не го свати сериозно неговиот совет дека не знаеме што може да ни донесе денот, а за да се чувствуваме побезбедно секогаш е пожелно да бидеме заштитени со осигурување кое наместо нас ќе се погрижи за сè. Ех, да е сега тука, па да му каже колку само беше во право и колку се каеше што не го послуша!

Само што тргна да излезе, кога го слушна свончето како засвони.

-Доаѓам-викна, попат земајќи си го ранецот и палтото. Денес ја очекуваше напорен ден и требаше да побрза. Требаше да бара работа...

Ја отвори влезната врата и го здогледа старото и уморно лице на чичко Томо, маалскиот поштар.

-Добар ден, чичко Томо-го поздрави таа и со прашален поглед чекаше да види што е тоа што чичко Томо ќе ѝ го даде.

-Како си денес дете? - праша тој место поздрав.

-Имам нешто за тебе-продолжи без да го слушне одговорот и ѝ подаде едно плико.

Верче се заблагодари, го зеде пликото и влезе внатре загрижена.

- Уште една сметка за плаќање-си помисли и тешко воздивна.

Полека го отвори белото плико и додека го читаше напишаното, нејзиното лице од минута во минута се разведруваше, за на крај целото лице да ѝ го украси една прекрасна насмевка.

На крај погледна нагоре, го стави листот на градите и со тивок глас прошепоти:

-Спасени сме!

Веднаш им се јави на нејзините и им кажа дека штотуку од осигурителната компанија каде било осигурано возилото на возачот кој ја предизвика сообраќајната незгода, стигна писмо со кое ја известуваат дека доколку ги достави потребните документи за болничките трошоци, лекувањето и лекарското уверение за повредите како и за се останато ќе ѝ биде исплатена оштета. Осигурителната компанија како резултат на полисата за автоодговорност ја превзела обврската да се погрижи за оштетените во незгодата.

На радоста ѝ немаше крај! Колку само беше убаво чувството да знаеш дека постои некој кој ќе се погрижи за сè. Баш онака како што ѝ кажа агентот од осигурителната компанија.

Само што помисли на него, Верче се присети што си вети на себе. Ја побара неговата визит-карта која ја чуваше некаде во фиоката од работната маса и веднаш му се јави на телефон да закаже средба за да се осигура со некоја од полисите на компанијата за осигурување и да му се заблагодари што ѝ покажа што всушност во вистинска смисла значи осигурувањето.

Ана Илиева

„Животот е полн со изненадувања, осигурувањето е мојата финансиска безбедност и заштита“

Засвони телефонот. Маја неволно одговори: „Да!“

-Добар ден, госпоѓо Наумовска.

-Госпоѓица!

-Извинете, г-це Наумовска, се јавува Мартин Стојановски од Осигурителната компанија...

-Благодарам, не сум заинтересирана...

-Нема да Ви одземам многу време. Би сакал само да ве запознаам со новиот пакет услуги...

-Ало, кој дел не го разбираш, не сум за-ин-те-ре-си-ра-на!

Го исклучи телефонот и седна на фотелјата. Од ликот ѝ се читаше дека е нервозна. Денот беше тмурен и врнеше. Ден измислен за лежење под ќебенце пред телевизорот. Погледна на часовникот и сфати дека треба да побрза за да не задоцни. Стана и почна да се подготвува. Се облече, ги подготви книгите и со брзање излезе. Поминувајќи во ходникот забележа дека има нешто во поштенското сандаче. Го извади клучот, го отклуча сандачето и извади неколку пликоа. Го заклучи сандачето и одејќи кон автомобилот ја разгледа пристигнатата пошта. Тоа беа неколку сметки, кои ги стави на совозачкото седиште. На едно од пликоата прочита Осигурителна компанија... Не го ни отвори пликот, го стутка, го стави во вратата од автомобилот и гласно искоментира: „Ау, како ми тргна денот, ако го отворам ладилникот и од него ќе се појави некој агент со здодевни понуди за осигурување!“

Стаса во училиштето. Влезе во наставничката канцеларија. Колегите беа седнати и следеа презентација. Застана отстрана и фрли поглед на бимот. Во аголот стоеше Осигурителна компанија... „Не ми се верува“, помисли. „Да не е скриена камиера!?“ Стоеше малку глумејќи дека е заинтересирана, а потоа го зеде дневникот и излезе. Наскоро, Маја сосема заборави на случувањата од изутрината и започна со своите редовни работни обврски.

Кога завршија часовите, на враќање дома Маја застана да купи овошје и лекови за родителите. Зградата во која беше аптеката беше опкружена со скелиња и работници работеа на реконструирање на фасадата. Немаше паркинг-простор, па Маја реши да го остави автомобилот на тротоарот со вклучени трепкачи и набрзина да земе лекови. „Белки не ловат и не пишуваат казни по дождов“ — си помисли и побрза кон аптеката. Наоколу беа расфрлани картони кои по дождот, кој упорно паѓаше целото претпладне, беа претворени во кашеста маса од картон и кал која беше потенцијална опасност за сите минувачи. Маја одеше внимателно за да не се извлрка. Влезе во аптеката и забележа дека книшката со рецептите ја заборавила во автомобилот. Поттрча кон автомобилот, но одеднаш го изгуби тлото под нозете, се лизна и падна...

Кога ги отвори очите, околу себе забележа луѓе, а звукот на сирената стануваше сè поблизок. Една госпоѓа која ѝ ја држеше главата ѝ рече да не се грижи затоа што Брзата помош е во близина и наскоро ќе ѝ биде укажана потребната лекарска помош. Маја не беше свесна што ѝ се случи, но чувствуваше силна болка во ногата и во раката. Замолн еден господин да го препаркира автомобилот. Пристигна Брзата помош. Лекарката ја прегледа и побара да ги донесат носилките и да ја внесат во амбулантното возило. По неколку минути Маја лежеше во возилото на Брзата помош и ја транспортираа кон Клиничкиот центар. Докторката се јави кај мајка ѝ на Маја и ја извести дека Маја е повредена и дека ја носат во болница.

Не сакаше да каже за каков вид повреда станува збор затоа што сметаше дека прво треба да ја снимат, па потоа да дадат подетална информација. По неколку минути возилото влезе во Клинички.

.....

Маја лежеше во креветот. Чувствуваше силна болка во десната нога. Сестрата ѝ рече дека наскоро ќе дојде д-р Петковски и ќе ѝ објасни подетално за тоа што треба да се направи и кога. Поминаа речиси два месеца од оној дождлив ден кога за миг животот ѝ се смени за 360 степени. Две операции, многу прегледи, но... Влезе д-р Петковски. Маја се подисправи во креветот и рече: „Добро утро, докторе!“

-Добро утро, Маја. Како си денес?

-Па, онака, исто... Боли...

-Маја, ќе бидам сосема искрен, ние сторивме сè што можевме. Следната операција треба да се направи во Центарот за молекуларна ортопедија во Дизелдорф, Германија. И препорачливо е да се направи што поскоро, дури коската сосема не зараснала. Вака ќе имаш проблеми, а млада си и животот и обврските се пред тебе. Фондот ќе покрие еден дел од средствата, но останатиот дел треба да го финансираш лично. Не знам каква е финансиската состојба на твоето семејство, но обиди се да ги обезбедиш потребните средства. Да не заборавам, има една олеснителна околност, сестра Тања ги подготви сите документи за да можеш да поднесеш барање за исплата на средства од осигурувањето. Со оглед на видот на повредата и бројот и тежината на лекарските интервенции, сумата сосема сигурно ќе биде солидна. А тие средства ќе ги искористиш за операцијата. Ти работиш во образование и вие имате 24-часовно осигурување, нели?

-Да, мислам дека..., проговори Маја, ќе проверам...

-Одлично, тоа е веќе добра работа, зашто така ќе обезбедиш барем една третина од потребните средства. Сега ќе ѝ кажам на сестра Тања да ја донесе потребната документација, а ти слушни се со секретарот во училиштето и некој од твоите нека ги достави документите за што поскоро да направат исплата. Добро е, Маја. Одмори се и прими ги потребните лекарства, зборувај со твоите и дај ми зелено светло да разговарам со колегите од клиниката во Дизелдорф и да ја договориме операцијата.

Докторот излезе од собата. Маја остана сама. „Осигурување“, си помисли... И како низ магла во мислите се враќаше наназад низ времето... Се сети на оној дождлив ден кога падна... Утрото ѝ се јави човек од некоја осигурителна компанија, но таа го прекина разговорот. Во поштенското сандаче имаше писмо од осигурителна компанија, но таа го стутка и го фрли без да го прочита. Кога стаса на работа, во канцеларијата имаше презентација за осигурување, но таа не сакаше да слуша и си замина... Беа ли тоа некакви знаци кои таа без размислување ги отфрли!? Премногу нешта за да поверува дека се случајни. Се јави на работа и од секретарката го слушна она што го очекуваше. На списокот на онгурани наставници не стоело нејзиното име. Не се изненади затоа што добро се секаваше дека не ја проследи целата презентација и не потпиша осигурителна полиса... Случајно или не, по неколку часа падна и се повреди...

.....

Оттогаш поминаа осум месеци. Маја беше на операција во Германија. Операцијата помина во најдобар ред, а потоа следуваше период на рехабилитација.

Средствата за оперативниот зафат и за опоравувањето ги обезбеди семејството на Маја, дел со позајмици од блиски и пријатели, дел со банкарски кредит. Тешки времиња се, но сè уште останало ронка човечко во луѓето и сакаат да помогнат кога некој е во неволја. Маја беше во сериозна состојба и од операцијата зависеше дали таа ќе застане на нозе или ќе остане инвалид. Со собраните средства ги платија трошоците за оперативниот зафат, но потоа беа потребни средства за редовни месечни контроли. Родителите немаа друг излез и решија да го продадат автомобилот на Маја, подарокот што ѝ го купија на ќерката за дипломирањето. Дента кога човекот што го купи автомобилот дојде да го земе, таткото на Маја се симна пред зграда за да ги земе личните работи на Маја. Провери секаде и сè што најде стави во едно кесе. Го испрати човекот и се врати во станот. Маја со насолзени очи се раздели од својот автомобил, ја зеде кесата и почна да проверува што не е потребно за да го фрли. Од кесето извади едон стуткано пливо, го подисправи и прочита - Осигурителна компанија... Се сети на оној дождлив ден и на пликот што го извади од поштенското сандаче... Тие средства од осигурувањето, за кои зборуваше д-р Петковски, веројатно ќе беа доволни за да не мора да се раздели од својот милиник на четири тркала. Но, тоа е веќе минато и тука ништо не може да се смени. Сепак, Маја го остави пликот на својата работна маса. За да ја потсети на нешто што треба да го направи, за да не заборава.

.....

По сè што помина, Маја денес конечно се враќа на работа. По цела година отсуство таа се радуваше на средбата со колегите и со своите ученици. Во училиштето ја пречекаа со желба да биде здрава и да заборава на сè низ што помина изминатата година. Првите часови ѝ поминаа за миг. На големиот одмор влезе во канцеларијата. Еден млад господин стоеше со нејзините колеги и нешто им објаснуваше. Маја се приближи за да слушне за што станува збор. Кога ја забележа, младиот човек ѝ се претстави:

- Добар ден, јас сум Мартин Стојановски од Осигурителната компанија...
- Добар ден, господине, јас сум Маја. Не ве познавам лично, но добро се сеќавам на Вашето име...
- Да!? Како...!? Од каде!?
- Не е важно. Долга приказна. И, што е најважно, поучна!
- Јас не Ве разбирам... Извинете!
- Во ред е, Мартин. Важно е дека јас разбирам, тоа е најважно... Продолжете со претставувањето на осигурителните полиси. Јас навистина сакам да слушнам.

Откако Мартин ја заврши презентацијата, Маја ги замоли колегите за минутка од нивното време и им рече: „Колеги, осигурувањето е важна работа. Вие добро знаете низ што поминав минтата година. Не бев осигурана. Не затоа што тоа беа средства што не можев да ги извојам од својот буџет, туку затоа што сметав дека лошото може да му се случи на секој друг, но не и на мене, дека е глупо да размислувам за утре... Ама животот ме научи дека не е така, дека не знаеш што те чека по чекор или два...

А кога лошото ќе се случи, тогаш е доцна... Случајно или не, овој господин се обиде да ми го каже ова пред да се случи тоа што се случи, но јас не го сослушав... А потоа, знаете...

Маја ја потпиша својата осигурителна полиса, а во договор со Мартин ги осигура и своите родители... Во години се, а никогаш не се знае... Убаво е да имаш пријател на кој ќе можеш да сметаш тогаш кога ќе ти биде потребно.

„Животот е полн со изненадувања, осигурувањето е мојата
финансиска безбедност и заштита“

Се разбудив во куќата во која до пред неполни единаесет минути се живееше сосем нормално. За тие единаесет минути сè стана невидливо, но за чудо, се слушаше прегласна какофонија на извици од мајка ми и татко ми, испреплетени со звукот на противпожарното возило. Нашиот дом беше запален.

Беше понеделник. На еден од часовите нè известија дека следната седмица, ќе имаме гости од осигурителната компанија. Понеделнички, бевме изненадени од вработените во осигурителната компанија. Тие почнаа со објаснување, како навреме треба да го осигуриме нашиот имот од несакани последици, како пожар, поплави или друг вид катастрофи. Кога пристигнав дома, ја прашав мајка ми дали нашата куќа е осигурена од несакани катастрофи. Ме праша зошто ме интересира сето ова, и ѝ објаснив за денешното гостување од осигурителната компанија и за тоа како секое семејство треба да го осигури својот дом од непогоди. Мајка ми ме прегрна, и ми се заблагодари за ова, и веднаш отиде до осигурителната компанија, со цел да го обезбеди нашиот дом од непогоди. Кога се врати, повторно ми се заблагодари и ми кажа да не се грижам за тоа дали нам би ни се случила таква катастрофа. Таа вечер, си легнав со мислата дека утредента нешто ќе се случи. Само не знаев што. Кога се разбудив, бев исплашена од глетката: мојата куќа пополека ја голтаа пламени јазици. Изгледаше како сон. За жал, не беше сон, иако беше толку страшно, толку нереално, вистински кошмар. Набрзина се облекох, и држејќи ги родителите за раце, иако повеќе ме држеа тие мене отколку јас нив, истрчавме надвор, каде нè пречека тетка ми. Таа ме прегрна, тешејќи ме со нејзините зборови: „Сè ќе биде во ред, ти ветувам“. Иако бев мала, единаесет годишно девојче, веќе го живеам светот на возрасните. А тој свет беше преполн со изненадувања. Набргу после пожарот, бевме кај тетка ми. Мама не беше со мене, само тато. Знаете како велат: тетката ја заменува мајката кога неа ја нема. Мојата тетка беше вистински херој: секогаш се чувствував опуштено покрај неа, ги добиваав најкусните чоколади и ги слушав најдобрите раскази за добра ноќ. Во тој момент на фантазирање, татко ми доби повик од мајка ми, која ни донесе среќни вести: осигурителната компанија ќе ни плати обештетување, и ќе ни обезбеди стан! Колку бев среќна! Не можев да поверувам на новостите. Неочекуваното се исполни!

Утредента јас, мајка ми, татко ми и тетка ми се смеевме присетувајќи се на сите весели моменти низ кои сме поминале во животот, и ниту еднаш не помисливме на вчерашниот настан. Вистина е кога велат: „Животот е полн со изненадувања, осигурувањето е мојата финансиска безбедност и заштита!“

расказ на тема:
„Животот е полн со изненадувања, осигурувањето е мојата финансиска
безбедност и заштита“.

Дедо ми, Костадин којшто има некаде околу седумдесет и пет години по природа е многу искрен, дружелубив и работлив човек почитуван од сите селани. Маките и страдањата кои што ги доживеал во текот на животот лесно можат да се забележат на неговото црномуреосто и испиено лице избраздено со длабоки брчки и сувата подгрбавена силуета. Многу непријатни изненадувања му приредил животот уште од најмала возраст, откако починал неговиот татко, столбот на семејството и зад себе го оставил семејството без никакви материјални можности за еден пристоеен живот. Дедо ми многупати знаеше наместо интересни приказни на нас внуците, неговата гордост и идно поколение на неговата лоза да ни раскажува животни случки кои имаа една единствена цел да ни бидат животна лекција. Токму тие невообичаени приказни денес се една од причините да на животот гледаме како период каде секој ден е полн со изненадувања како пријатни така и непријатни со кои треба да се фатиме во костец со времето, да бидеме подготвени и да ги надминеме што е можно со помал ризик и последици. Еден ден се сеќавам се вратив од полјанката каде што вообичаено се собиравме сите деца дојдени на село и игравме фудбал дедо ми го забележав како седи на тремот загрижен и замислен. Тој постојано беше весел човек кој во секоја прилика знаеше да најде начин како да те насмее и расположи. Но, ваквата ситуација навистина ме загрижи тој никогаш не му се случило да не ме забележи кога си доаѓам дома да не ме повика крај себе и да не ме погали по русата коса. Работата беше навистина чудна и доста непријатна, дедо ми како физички да беше отсутен во тој миг. Му пристапив полака го гушнав и му реков :- Дедичко што ти се случило зошто си толку тажен и замислен, да не е некој можеби болен? Не, внучко-ми одговори тој. Во неговите очи се забележуваа солзи кој тој вешто се обидуваше да ги сокрие, иако гласот го издаваше како да во истиот миг ќе заплаче како мало дете. Иако тогаш бев на возраст од само петнаесетина година бев свесен дека работата е навистина многу посериозна по изразот на лицето на дедо ми. Кажми ми ја маката дедо, можеби ќе ти олесни- му реков како некој возрасен. Е, внучко бидна работата назад нема враќање, сиот мој труд отиде залудно градот го уништи лозјето, зеленчукот во градината и овошјето направи голема штета материјална, но исто така и финансиска. Од првин не го разбрав што сака да ми каже, но подоцна разбрав дека требало во текот на годината да го осигурал својот земјоделски имот, така што осигурителната компанија ќе му ја надоместеше настанатата штета. Но, што да се прави, ова ми е поука за следната година-рече дедо ми. Во истиот миг сфатив дека во се што се инвестира има некоја намена и цел. Многу години поминаа од тогаш до денес, но советите на дедо ми длабоко се врежаа во мојата свест дека животот е полн со изненадувања и предизвици. Затоа ние секогаш треба да сме во чекор со времето и модерните текови, пред се мислам на осигурувањето и осигурителните компании кои низ низа на свои продукти ни нудат целосна финансиска сигурност, безбедност и заштита. Затоа денес како возрасен човек со своја кариера максимално сум одговорен кон низата предизвици кои може животот да ми ги приреди. Се претплатив на осигурување на се што е вредно во врска со мојот живот и имот: штедниот влог, куќата, колата, викендикката и животното осигурување за моето семејство. Така мислам дека советите на дедо ми успеа од мене да направат една сериозна и одговорна личност која е

доволна свесна за сите вредности што ни ги нуди животот, а ние треба само да бидеме разумни и да знаеме да ги искористиме во наша полза. Доколку денес беше жив дедо ми се надевам сигурно ќе беше горд на мене, како што јас со восхит се сеќавам на една племенита личност која со умни совети ми го покажа вистинскиот пат кон успехот во животот.

Нина Насеска

Дедо Раде и пчелите

- Име и презиме?

- Раде, така ми се чини се викаше. Ние во селово го викавме Саќето, знаеш пчелар беше тој. Секое сабајле земаше од кај пчелите саќе и го гризаше како сирење. Да, господине, жива вистина е ова!

- Не можите да се сетите на неговото презиме, господине?

- Па не баш – се почеша по главата – ич не знам, командире.

- Возраст, господине, колку години имаше Раде?

- Во шестата деценија сигурно беше влезен, така нешто.

- Сам живееше?

- Да, од ко знам за себе јас Саќето сам живее. Ги догледуваше татко му и мајка му и бекар си остана за на век, ни домаќинка, ни дете ни коте.

- Кога последно го видовте пред да избувни пожарот?

- Не знам, командире, ние тука, селаниве не го гледавме толку често. Тој не ни праеше муабет, ние не му правевме муабет, така ни тераше живеачката. Знаеш, намјорест човек беше.

- Благодарам, господине.

Оној продорен мирис на лекови се беше впил во порите на старецот. Насобраната кожа го чуваше мирисот како привезок за зло време. Прозорците беа затворени и застојаниот воздух се бореше да најде процеп за излез. Само лелек и воздишки се слушаа од болничката соба со број четири. Во неа имеше шест кревети, но во пет од нив немаше никој. Дедо Раде беше сам, колку и да звучеше тоа застрашувачки. Утринското сонце едвај се протегна низ насобраните завеси и се распосла секаде каде стигна. Белилото од чаршафите создаваше дополнителен одблесок и собата се осветли двојно повеќе. Од надвор се слушаше џагор и разбркувања. На некој му требаше итна помош.

Вратата нагло се отвори и во собата влегоа неколку доктори носејќи уште еден човек со изгореници. Кутриот офкаше целиот во болки. Старецот се разбуди од големата гужва во собата и некое време не знаеше каде се наоѓа. Слушаше разговори, советувања и тежок лелек од соседниот кревет. Не можеше зборовите да ги спои во смисловна реченица и се мачеше да се освести. Од сувите растреперени усни почна да шепоти „Моите пчели, моите пчели...“ Една од медицинските сестри ги слушна неговите нецелосни зборови и веднаш се стрча до неговиот кревет. Го прашуваше што зборува, па дури и се поднаведна да слушни подобро. Старецот уште не беше при целосна свест за да може да говори и да мисли.

- Докторе – рече сестрата – откако ќе завршите со него, дојдете тука.

Докторот кимна со главата потврдно и продолжи да разговара со пациентот. Му објаснуваше со што треба да ги мачка изгорениците и колку долго ќе остане во болничка соба број четири. Старецот сè уште ги мумлаше истите реченици. Сестрата го провери листот за идентификација и ја прочита дијагнозата. Гласно го изговори неговото име, Раде. Го гледаше старецот со сожалување и не знаеше што треба да стори.

Откако заврши докторот, се приближи и до креветот на Раде. Гледаше дека зборува нешто во полусвест, па за да му помогни го разбуди.

- Чичко Раде, чичко Раде, разбудете се, добро сте, господине? – викаше докторот над него. По кратко Раде како повторно да се разбуди. Го отвори едното око колку што можеше, иако другото заедно со едната половина од главата му беше преврзана во завои.

- Моите пчели! – почна да вика старецот – Моите пчели! Пчелите, кај се пчелите! – викаше растревожен не знаејќи каде се наоѓа.

- Господине – го смируваше докторот – во болница сте, жив сте, добар сте. Имате изгореници од втор степен, но ќе зарснат, ќе бидите добро.

- Што се случи со моите пчели? – повторуваше човекот.

- Не знаеме, господине, не знаеме. Среќа Господова што сте го преживеале пожарот, оти многу загинати имаше на Селечка Планина. Ете Вас Господ Ве чувал, добро сте, ќе бидите добро.

- Сакам да зборувам со некој од осигурување, Ве молам испратете таков, Ве молам, докторе.

- Не можам сега одма да Ви испратам, да Ви заврши лекувањето во болницава, па можете после да си побарате оштета од осигурување. Не се брзајте толку и Вие, сега гледајте да оздравите побрзо, та другото лесна работа.

- Ама Вие не ме разбирате нешто, не ми треба за мене осигурување, за пчелите, докторе. Пчелите ми беа осигурани, пчеличките мои ми беа осигурани.

- Вие пчелар сте биле, а? Ако, треба да се има хоби, да се занимаваш нешто на старост – се насмевна докторот – Сега треба да направиме преврска на главата и на левата рака, добро?

- Ама Ви велам докторе, донесете некој од осигурување, за пчелите, докторе за пчелите.

- Еее, и Вие ама сте упорен, бидете трпеливи, ќе Ви донесеме. Пред вратана и еден полицаец чека за да Ви земе изјава, да напиши извештај. Вие ако бидите мирни и од осигурување човек ќе викните.

Докторот веќе се умори да го говори истото и да ја повторува утехата на старецот. Девојката стоеше веднаш над креветот и го сожалуваше кутриот дедо Раде. Гледаше како страста кон пчелите му извираше дури и од покриеното око. Ы беше тешко. Знаеше колку може човек да сака нешто и исто толку брзо да го изгуби. Неговата љубов беше толку голема, што ништо друго не сакаше повеќе од пчелите. Ја почувствува болката, па дури како да ѝ нарасна во нејзиното срце.

Насолзена медицинската сестра, го праша старецот во која осигурителна компанија ги беше осигурал пчелите, а тој гледајќи ја надежно и весело, ѝ го кажа името на компанијата. Таа излезе од собата ѝ брзо притисна неколку бројки на мобилниот телефон. Им го кажа името и презимето на пациентот, а тие на другата линија учтиво ја ислушаа. Го знаеа случајот со дедо Раде и неговите пчели. Знаеа дека тој трепеше секоја година, стравуваше и бдееше над пчелите. Веднаш се сложија да помогнат, да го усреќат колку можат.

Девојката повторно се врати во собата насмеана. Старецот сè уште ги повторуваше истите зборови неконтролирано. Докторот напразно сè обидуваше да му ја објасни дијагнозата и лекот.

- Господине, мислам, чичко Раде – му се обрати медицинската сестра – се јавив во осигурувањето, ќе Ви помогнат, ќе дојдат штом можат.

Широка насмевка се истегна од сувите усни, чиниш ќе ги расцепи. Човекот се прекрсти брзо и повторно легна на перницата не интересирајќи го ништо повеќе. Се

смееше со расцкпапаните вилици и гледаше некаде во таванот. Малечка капка се протркала од десното око сè до увото и вратот. Беше смирен и спокоен. Неговата сигурност и очекуваната надеж беа му донесле срејно срце исполнето со љубов. Никој не видел таква насмевка и не почувствувал такво спокојство. Изгледа докторот и сестрата биле благословени.